

Чорна О.О

К.П.Н кафедри англійської мови
Мелітопольський державний
педагогічний університет

Христова О.Ф.

асистент кафедри англійської мови

РЕАЛИЗАЦІЯ ТА СУТНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Ключові слова: інтерактивні методи, індивідуальність, формування навичок, реалізація.

У сучасній освітній системі все більшого визнання набуває сутність використання інтерактивних методів під час різних етапів навчання, що в свою чергу спрямовується на пошук засобів і умов становлення людини як творця своєї індивідуальності. Перехід до навчання іноземній мові в початковій школі створює зовсім іншу психологічну ситуацію. Пошук оптимальних шляхів подолання складностей, що виникають у цій новій ситуації, повинен іти, насамперед, у плані вікової й педагогічної психології.

Це робить, у свою чергу, необхідним заново сформулювати ті основні психологічні функції, які має навчання на різних його послідовних етапах.

Однієї з найважливіших функцій навчання варто вважати формування навичок й умінь навчальної діяльності. Формування навичок й умінь навчальної діяльності нерозривно зв'язане ще із двома функціями навчання: оволодінням навчальним матеріалом і формуванням уміння вільного переходу від навчальної до ненавчальної діяльності, уміння переходити від рішення системи навчальних завдань до орієнтування в проблемних ситуаціях реальної дійсності, розпізнавання і рішення завдань, що виникають у ній. Кінцевою метою навчання завжди є реальне життя. Ми навчаємо бути повноцінним членом суспільства, Активно, грамотно й творчо брати участь у соціальній діяльності.

Гра поряд із працею й навчанням – один з основних видів діяльності людини, дивний феномен нашого існування. Гра як феномен культури навчає, виховує, розвиває, соціалізує, розважає, дає відпочинок, вносячи в зміст дозвілля нескінченні сюжети і теми. Російський письменник Ю. Нагібін так оцінює значення гри в дитинстві: «У грі виявляється характер дитини її погляди на життя, її ідеали. Самі того не усвідомлюючи, діти в процесі гри наближаються до рішення складних життєвих проблем».

К.Д. Ушинський (1824-1871), автор теорії духовного розвитку дитини в грі, уперше висунув ідею про використання гри в загальній системі виховання, у справі підготовки дитини через гру до трудової діяльності. К.Д. Ушинський стверджував, що в грі з'єднуються одночасне прагнення, відчуття і уявлення [6, 315]. У людській практиці гра виконує такі функції:

- розважальну (це основна функція гри – розважити, надихнути, розбудити інтерес);

- комунікативну: освоєння діалектики спілкування;
- самореалізації в грі як полігоні людської практики;
- терапевтична: подолання різних труднощів, що виникають в інших видах життєдіяльності;
- діагностичну: виявлення відхилень від нормативної поведінки, самопізнання в процесі гри;
- функцію корекції: внесення позитивних змін у структуру особистісних показників;
- міжнаціональної комунікації: засвоєння єдиних для всіх людей соціально-культурних цінностей;
- соціалізації: включення в систему суспільних відносин, засвоєння норм людського гуртожитку.
- Ігри мають чотири головні риси:
- вільна розвиваюча діяльність, що починається лише за бажанням дитини, заради задоволення від самого процесу діяльності (процедурне задоволення);
- творчий, значною мірою імпровізаційний, дуже активний характер цієї діяльності («поле творчості»);
- емоційна піднесеність діяльності, емоційна напруга;
- наявність прямих чи непрямих правил, що відбивають зміст гри, логічну послідовність її розвитку. Гра – унікальний феномен загальнолюдської культури, її джерело й вершина. Ні в яких видах діяльності людина не демонструє такого самозабуття, виявлення своїх психофізіологічних, інтелектуальних здатностей, як у грі. Гра – регулятор всіх життєвих позицій дитини. Школа гри така, що в ній дитина – і учень, і вчитель одночасно [3, 12]. Навчання дітей шкільного віку іноземній мові сприяє всесвітньому розвитку дитини в процесі вивчення мови, активному включенню в цей процес мислення, пам'яті, уяви, емоції, використання іншомовної мови для вираження й розуміння думки.

Залучення школяра за допомогою іноземної мови до іншої культури дозволяє йому усвідомити себе як особистість, що належить до певної соціокультурної спільності людей, з одного боку, а з іншого боку – виховує в ньому повагу й терпимість до іншого способу життя.

Правильно організовані уроки англійської мови, якщо вони досить емоційні, сприяють можливості зняти в дітей скутість, сором'язливість, допомагають розкріпачити дитини в його спілкуванні з дітьми й учителем.

У грі, у казкових ситуаціях розвиваються емоційна сфера дитини, пов'язана з гуманістичними устремліннями: допомагати слабким, рятувати тих, хто потрапив у лихо і т.д.

Раннє навчання іноземним мовам актуально в наш час, але щоб воно було успішним, учителям необхідно мати у своїй «педагогічній скарбниці» різні методичні прийоми. Допомагає гра, ігрові ситуації, створюючи прекрасні природні умови для оволодіння мовою, прилучаючи до миру дорослих, будучи способом пізнання.

Д.Б. Ельконін вважає, що гра виконує чотири найважливіших для людини функцій: засіб розвитку мотиваційно-необхідної сфери, засіб пізнання, засіб розвитку розумових дій і засобу довільної поведінки [4, 54].

Не можна забувати про наочність на уроках англійської мови. Вона стимулює створення значенневих образів. Всі засоби наочності (азербальні, ілюстровані, жести) створюють ефект присутності в якійсь конкретній ситуації, допомагають зберегти в пам'яті той зміст, якому потрібно їм передати й сприйняти. Для цього можна використовувати іграшки, картинки, посібник, маски, картки, таблички, доміно.

За допомогою гри добре опрацьовується вимова, активізується лексичний і граматичний матеріал, розвиваються навички аудіювання, усного мовлення.

Навчальні ігри допомагають зробити процес навчання іноземній мові цікавим і захоплюючим. Почуття рівності, атмосфера захопленості дають можливість учням перебороти незручність, скутість, зняти мовний бар'єр, утома.

Вивчення іноземної мови із психологічної точки зору – це складний процес формування в корі головного мозку нової мовної системи, що починає співіснувати й постійно взаємодіяти із уже виробленою системою рідної мови, випробовуючи на собі її інтерферуючий вплив. Навчальні ігри допомагають зробити процес навчання іноземній мові цікавим і захоплюючим. У будь-який вид діяльності на уроці можна внести елементи гри, і тоді навіть саме нудне заняття здобуває захоплюючу форму. Особливо це стосується аспекту навчання фонетики іноземної мови, адже звуки рідної і іноземної мови різняться між собою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Веренинова Ж.Б. Обучение английскому произношению с опорой на специфику фонетических баз изучаемого и родного языков. // Иностранные языки в школе. – 1994. №5. – с. 10 – 16.
2. Витлин Ж.Л. Эволюция методов обучения иностранным языкам в XX в. // Иностранные языки в школе. – 2001. №2 языки в школе. – 1998. №2. – с. 53 – 56.
3. Выготский Л.С. Мышление и речь. – Собр. соч. М.; Педагогика, 1982, Т. 2.
4. Гвоздева А.В., Сороковых Г.В. Индивидуальные особенности восприятия и познания при изучении иностранных языков. // Иностранные языки в школе. -1999. №5.-с. 73.
5. Стронин М.Ф. Обучающие игры на уроке английского языка. Пособие для учителя. Изд. 2-е – М.: Просвещение, 1984. – 112 с.